

३६ ॥ ३७ ॥ अयं क्विक्कादिगुणहीनो विपंक्तिपावन एवेत्याह अह्विति ॥ ३८ ॥ क्विक्किरभ्यनुज्ञात इति क्विक्किरभ्यनुज्ञेय एव स त्वत्त्विकेनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतः संपत्त्या दुष्कृतं हरति अननुज्ञात इति पाठे भिमानवशादननुज्ञातोपीति श्रेयं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मित्रमेव प्रधानं न योग्यत्वादिकं येषु तानि मित्रेष्वपि योग्यता चेत्तत्परित्यागे दोष एवेति भावः ॥ ४१ ॥ श्राद्धेन निमित्तेन संगतानि

अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च ॥ यावदेते प्रपश्यंति पंक्त्यास्तावत्पुनं त्युत ॥ ३६ ॥ ततो हि पावनात्पंक्त्याः पंक्तिपावन उच्यते ॥ क्रोशादर्थतृतीयाच्च पावयेदे कएव हि ॥ ३७ ॥ ब्रह्मदेयानुसंतान इति ब्रह्मविदो विदुः ॥ अनृत्विगनुपाध्यायः स चेदग्रासनं व्रजेत् ॥ ३८ ॥ क्विक्किरभ्यनुज्ञातः पंक्त्या हरति दुष्कृतं ॥ अथ चेद्देद वित्सर्वैः पंक्तिदोषैर्विवर्जितः ॥ ३९ ॥ न च स्यात्पतितो राजन्यं किं पावन एव सः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परीक्ष्यामंत्रयेद्विजान् ॥ ४० ॥ स्वकर्मनिरतान न्यान्कुले जातान् न्यदुश्रुतान् ॥ यस्य मित्रप्रधानानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥ न प्रीणंति पितृदेवान् स्वर्गं च न स गच्छति ॥ ४१ ॥ यश्च श्राद्धे कुरुते संगतानि न देवयानेन पथा स याति ॥ सर्वैर्मुक्तः पिप्पलं बंधनाद्वा स्वर्गाद्धोकाच्च्यवते श्राद्धमित्रः ॥ ४२ ॥ तस्मान्मित्रं श्राद्धकृत्वा द्वियेतदग्नौ मित्रेभ्यः संग्रहार्थं धनानि ॥ यन्मन्यते नैव शत्रुं न मित्रं मध्यस्थं भोजयेद्भक्ष्यकव्ये ॥ ४३ ॥ यथोपरेवीजमुत्तरोहन् न चावसा प्राप्नुयाद्बीजभागं ॥ एवं श्राद्धं भुक्तमनर्हमाणैर्न चेहनामुत्र फलं ददाति ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणोऽन्यथीयानस्तृणाग्निं रिक्वाभ्यनुज्ञात इति ॥ तस्मै श्राद्धं न दातव्यं न हि भस्म निहूयते ॥ ४५ ॥ संभोजनीनामपि शाचदक्षिणासानैवेदेवान्न पितृनुपैति ॥ इहैव सा भ्राम्यति हीनपुण्याशालांतरैर्गौरिव नष्टवत्सा ॥ ४६ ॥ यथाग्नौ शांते घृतमाजुहोति तन्नैवेदेवान्न पितृनुपैति ॥ तथादत्तं नर्तने गायने च यांचानृते दक्षिणामावृ चरंति युधिष्ठिरा निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान्देवा ब्राह्मणान् विदुः ॥ ४७ ॥ स्वाध्यायनिष्ठाः ऋषयो ज्ञाननिष्ठास्तथैव च ॥ तपोनिष्ठाश्च बोद्धव्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ॥ ४८ ॥ कव्यानि ज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत ॥ तत्र ये ब्राह्मणा केचिन्निदंति हितेनराः ॥ ४९ ॥ ये तु निदंति जल्येषु न तां छाद्रेषु भोजयेत् ॥ ब्राह्मणानि दिताराजन्हन्युक्षैर्पुरुषकुलं ॥ ५० ॥ वैखानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप ॥ दूरादेव परीक्षेत ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ ५१ ॥

सत्त्व्यानि पिप्पलं बंधनाद्वा बंधनादिव कर्मफलोपनिबन्धनभूता तत्स्वर्गाच्च्यवते तत्र न गच्छतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संभोजनी अन्योन्यं दीयमानासां पिशाचदक्षिणा पिशाचदानतुल्या पिशाचाः स्वस्य भोजकाय भोजयंति तद्वत् ॥ ४५ ॥ यांचदक्षिणां अहृते अपात्रे आहृते ति प्रयच्छति आपृइति सुपठं ॥ ४६ ॥ न भुनक्ति न पालयति आघातिनीं हन्त्री ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥